

F. t. l. vedr. erhvervsfremme

Lovforslag nr. L 38. Fremsat den 13. oktober 1999 af erhvervsministeren (Pia Gjellerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om erhvervsfremme

(Ministerens iværksættelse af nye initiativer og programmer, henlæggelse af sagsforberedende administrative opgaver til eksterne aktører og bemyndigelse til at henlægge klageadgang til Erhvervsankenævnet)

§ 1

I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 25. april 1996, som ændret ved § 12 i lov nr. 1202 af 27. december 1996 og lov nr. 1085 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Til opfyldelse af lovens formål kan erhvervsministeren iværksætte erhvervsfremmende initiativer inden for rammerne af lovens §§ 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan henlægge administrationen af initiativer iværksat efter stk. 1 til Erhvervsfremme Styrelsen. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgangen for afgørelser truffet af Erhvervsfremme Styrelsen efter denne bestemmelse, herunder at afgørelser kan indbringes for Erhvervsankenævnet, eller at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. For erhvervsfremmende initiativer iværksat i henhold til denne lov kan erhvervsministeren bestemme, at Erhvervsfremme Styrelsen i nærmere bestemt omfang, når styrelsens erfaringer eller særlige faglige forhold taler herfor, kan henlægge styrelsens sagsforberedende opgaver ved administrationen af konkrete initiativer til anden offentlig myndighed eller privat institution.«.

2. I § 6, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgangen for afgørelser truffet af Erhvervsfremme Styrelsen efter bemyndigelse fra Erhvervsudviklingsrådet, herunder at afgørelser kan indbringes for Erhvervsankenævnet, eller at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«.

3. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgørelser truffet af Bevillingsudvalget kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, men Erhvervsministeriets medlem af udvalget kan begære en sag forelagt erhvervsministeren til afgørelse, såfremt sagen skønnes at være af principiel betydning. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang for afgørelser truffet af Erhvervsfremme Styrelsen efter bemyndigelse fra Bevillingsudvalget, herunder at afgørelser kan indbringes for Erhvervsankenævnet, eller at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«.

4. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om akkreditering af laboratorier til teknisk prøvning og kalibrering samt af virksomheder til certificering, inspektion, attestering og miljøverifikation. Det kan herunder bestemmes, at laboratorier og virksomheder i udlandet kan akkrediteres ved særskilt kontrakt. Endvidere kan det bestemmes, at akkrediterede virksomheder kan nægte certificering af personer, såfremt de pågældende har betydelig forfalden gæld til det of-

fentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.«.

5. I § 10, stk. 4, udgår: »og certificering m.v.«.

6. I § 10, stk. 5, og to steder i § 10, stk. 7, udgår: »og beskikkelse som vejer og måler«.

7. I § 12, stk. 2, udgår: »og akkrediteret teknisk prøvning, inspektion og certificering« og »og 2«.

8. I § 13 a, stk. 1 og stk. 3, ændres»: Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken)« og »Hypotekbanken« til: »Finansstyrelsen«.

9. § 13 c affattes således:

»§ 13 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for administration, herunder for behandlingen af ansøgninger om medfinansiering til virksomheder, enkeltpersoner m.v., regnskab, revision, kontrol og tilsyn og om afgivelse af oplysninger og regnskaber, som skønnes nødvendige herfor, for initiativer, der iværksættes efter §§ 2, 3, 3 a, og 4, for initiativer, der ikke er omfattet af § 5, stk. 3, og for initiativer iværksat efter §§ 7, 9, 9 a og 9 b.

Stk. 2. Regnskaber i stk. 1 omfatter årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og årsberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogfø-

ringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v. samt andet materiale og oplysninger, som skønnes af betydning for udførelsen af kontrol og tilsyn.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan efter aftale med finansministeren bemyndige Finansstyrelsen til at træffe afgørelser efter nærmere regler i forbindelse med administration af ydelse af midler efter denne lovs §§ 3, 3 a, 4, 5, 7, 9 a og 9 b.«.

10. Efter § 13 c indsættes:

»§ 13 d. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs bestemmelser om informationsprocedurer.¹⁾«.

11. I § 14, stk. 1, ændres i nr. 1: »,« til: »eller« og i nr. 2, ændres »eller« til: »,« og nr. 3, ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

§ 3

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

1) Europaparlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

Formålet med lov om erhvervsfremme fra 1990 er at styrke erhvervsudviklingen og den internationale konkurrenceevne, herunder at fremme udvikling og udnyttelse af teknologisk, ledelsesmæssig og markeds­mæssig viden og at fremme forsknings- og udviklingsindsatsen i virksomhederne.

Lov om erhvervsfremme er en rammelov, hvor Erhvervsudviklingsrådet, Eksportfremmerådet og Bevillingsudvalget tager stilling til, hvordan lovens formål skal realiseres.

Erhvervsfremmende foranstaltninger og aktiviteter, der gennemføres med hjemmel i lov om erhvervsfremme administreres således, at Erhvervsudviklings­rådet og Eksportfremmerådet inden for hvert sit område fastsætter principperne for Bevillingsudvalgets administration af ordningerne. Bevillingsudvalget kan efter loven bemyndige Erhvervsfremme Styrelsen til at administrere disse ordninger, samt fastsætte retningslinier for styrelsens administration heraf.

Erfaringerne med administrationen af lov om erhvervsfremme har vist behov for en række præciseringer og opstramninger i loven. Derfor er det fundet nødvendigt at gennemføre en række tekniske ændringer af loven på nuværende tidspunkt.

Det er nødvendigt at ændre lov om erhvervsfremme for at skabe et bredere og mere klart hjemmelsgrundlag for iværksættelse og implementering af erhvervsfremmeinitiativer og samtidig tilvejebringe et forbedret forvaltningsmæssigt grundlag for administrationen af initiativer, der iværksættes inden for lovens rammer.

Lovforslaget indeholder således ændringer af loven, der præciserer hjemmelsgrundlaget på de punkter, hvor loven i sin nuværende udformning har været uklar eller utilstrækkelig. Der foreslås en harmonisering af klageadgangen efter loven og en mere vid adgang til udstedelse af bekendtgørelser, da erfaringen med den nuværende lov har vist, at der kan være for-

valtningsmæssige problemer på de områder, hvor dette ikke er muligt.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder ændringer af lov om erhvervsfremme på følgende 6 punkter:

- Lovforslaget etablerer hjemmel til at udstede bekendtgørelser med retningslinier og kriterier for udmøntning af erhvervsfremmeinitiativer, der etableres inden for hele lovens område. Hermed lettes og forbedres implementeringen af initiativerne.
 - Lovforslaget sigter mod at harmonisere og forenkle ankemulighederne i loven ved at bemyndige erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at klageadgangen, hvor det er hensigtsmæssigt, henlægges til Erhvervsankenævnet.
 - Lovforslaget giver erhvervsministeren adgang til at iværksætte initiativer med hjemmel i loven.
 - På baggrund af Erhvervsfremme Styrelsens konkrete erfaringer eller særlige faglige forhold i forbindelse med de enkelte ordninger foreslås hjemmel for ministeren til at bemyndige Erhvervsfremme Styrelsen til at henlægge visse administrative opgaver til eksterne aktører i konkrete erhvervsfremmeordninger.
 - Videre foreslås det at give DANAK, den danske akkrediteringsordning, mulighed for som noget nyt også at akkreditere virksomheder i udlandet. Formuleringer, herunder aktørbenævnelser og begreber, præciseres i enkelte bestemmelser. Endvidere ophæves myndighedsadgangen til offentlig adgang uden retskendelse for så vidt angår akkrediteret prøvning m.v., da der ikke er behov herfor.
 - Endelig foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gennemførelse af Fællesskabets bestemmelser om informationsprocedurer, hvilket giver mulighed for at fastsætte regler, der klargør den enkelte borgers muligheder for at påberåbe sig direktivet ved national ret.
- De enkelte forslag er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

3. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

De statsfinansielle konsekvenser ved forslaget er udgiftsneutrale. De administrative konsekvenser er henlæggelsen af klager til Erhvervsankenævnet, samt et forbedret forvaltningsgrundlag.

4. Erhvervsøkonomiske konsekvenser m.v.

Muligheden for at kunne henlægge visse sagsforberedende administrative opgaver til fx selvejende institutioner forventes at forbedre samspillet mellem styrelsen og eksterne aktører og derved bidrage til en bedre nyttiggørelse af erfaringer og ekspertise i det samlede erhvervsliv.

Henlæggelse af klageadgangen til Erhvervsankenævnet indebærer, at klager skal betale et gebyr for at få behandlet en klage. Samtidig med ikrafttrædelsen af den ændrede klageadgang vil der i bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet blive åbnet mulighed for at dispensere fra de fastsatte klagegebyrer. Klagegebyr og sagens værdi skal stå i forhold til hinanden, således at klagegebyret ikke får den virkning, at personer afholdes fra at klage, fordi det er uforholdsmæssigt dyrt. Dispensationen vil blive bragt i anvendelse i tilfælde, hvor de gældende gebyrer udgør mere end 10 % af sagsværdien. Således vil fx gebyret for klager over ordningen Gratis Rådgivning, som indebærer rådgivning til en værdi af i alt højst 7.000 kr., højst kunne udgøre 700 kr. Muligheden for tilbagebetaling af gebyret, når klageren får ret, opretholdes.

Adgangen til at fastsætte forskrifter for administration af initiativer, der iværksættes efter loven, er foreslået for at imødekomme et behov for et mere formaliseret forvaltningsgrundlag ved implementering af mere generelle erhvervsfremmeinitiativer. Den hidtidige administrative praksis har været alternative informationstiltag, bl.a. i form af brochurer, vejledninger m.v., der ikke lever op til Justitsministeriets vejledning om udarbejdelse af administrative forskrifter, der henstiller til anvendelse af bekendtgørelsesformen.

Forslaget forventes ikke at påføre erhvervslivet administrative byrder.

5. Høring

Akademikernes Centralorganisation (AC), Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnska-

ber (ATV), Amdsrådsforeningen, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bevillingsudvalget, CO-Industri, Erhvervsankenævnet, Danmarks Forskningsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Iværksætterforening, Vækstfonden, Dansk Forening til Fremme af Opfindelser (DaFFO), Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Entreprenørforeningen, Erhvervsudviklingsrådet, Eksportfremmerådet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk (FIH), Finansrådet, Foreningen af Danske Forskerparker, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Handelskammeret, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Institutrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, LO, Rektorkollegiet, Rådet for Teknologisk Service, SiD, TIC Danmark, Unibanks Opfinderfond, Arbejdsministeriet, Finansministeriet, Forskningsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Rigsrevisionen, Skatteministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Konkurrencestyrelsen, Forbrugerstyrelsen og Patent- og Varemærkestyrelsen.

6. Kommunale konsekvenser

Lovforslaget har ingen kommunale eller amtskommunale konsekvenser.

7. Miljømessige konsekvenser

Forslaget har ingen positive eller negative miljømessige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved direktiv 98/48/EF, forpligter nationale myndigheder til at notificere udkast til tekniske forskrifter, inden disse sættes i kraft. Det foreslås, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gennemførelse af Fællesskabets bestemmelse om informationsprocedurer. Sådanne regler vil klargøre den enkelte borgers mulighed for at påberåbe sig direktivet ved national ret.

9. Skema over konsekvenser

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.	Henlæggelse af klageadgang til Erhvervsankenævnen, forbedret forvaltningsgrundlag.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Bedre nyttiggørelse af erfaringer og ekspertise i det samlede erhvervsliv ved henlæggelse af visse sagsforberedende adm. opgaver til eksterne aktører.	Klagegebyr ved behandling af klage hos Erhvervsankenævnet. Der åbnes mulighed for dispensation fra de fastsatte klagegebyr, så klagegebyr og sagens værdi står i rimeligt forhold.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser.	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne.	Forbedret forvaltningsgrundlag.	Ingen.
Forholdet til EU-retten.	Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gennemførelse af Fælleskabets bestemmelser om informationsprocedurer. De gældende bestemmelser om informationsprocedurer er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter som ændret ved direktiv 98/48/EF og forpligter nationale myndigheder til at notificere udkast til tekniske forskrifter inden disse sættes i kraft.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med bestemmelsen i § 3 a, stk. 1, foreslås erhvervsministeren tildelt direkte hjemmel i lov om erhvervsfremme til at iværksætte initiativer på erhvervsfremmeområdet.

Erhvervsministeren er ikke med den nuværende lov udelukket fra at iværksætte initiativer inden for erhvervsfremmeområdet. Denne adgang fremgår således af forarbejderne til den nuværende lov, men er ikke formuleret direkte i lovtæksten. Anden lovgivning, herunder finansloven eller aktstykker, kan hjemle denne adgang.

Lov om erhvervsfremme er en rammelov, hvor Erhvervsudviklingsrådet, Eksportfremmerådet og Bevillingsudvalget tager stilling til, hvordan lovens formål skal realiseres. Ved fremsættelse af forslag til den

nuværende lov om erhvervsfremme blev der lagt afgørende vægt på behovet for øget forenkling, koordinering og fleksibilitet således, at erhvervsfremmesystemet kunne tilpasse sig de stadigt stigende krav til effektivisering og skiftende konkurrencevilkår. Ministerinitiativerne har som tidligere nævnt ikke været udelukket i den nuværende lov og har dermed udgjort en helt naturlig del af erhvervsfremmesystemet.

Forslaget om at ministeren gives adgang til at iværksætte initiativer inden for loven indebærer således ikke ændringer for anvendelsen af de eksisterende muligheder i loven for iværksættelse af erhvervsfremmende initiativer.

Erfaringerne har dog vist, at der i praksis er behov for et mere permanent lovgrundlag for ministerens erhvervsfremmeinitiativer. For hidtidige ministerinitiativer har hjemmelsgrundlaget ikke været tydeligt nok, hvilket i konkrete tilfælde har vanskeliggjort implementeringen af ordninger, herunder har det ikke været

muligt at lægge forvaltningen af initiativerne i faste rammer uden adgang til udstedelse af administrative forskrifter. Med det aktuelle forslag søges grundlaget for en koordineret og fleksibel indsats på området sikret.

Med forslaget etableres der hjemmel for ministeren til at iværksætte erhvervsfremmeinitiativer inden for rammerne af lovens § 2 og § 3. Hensigten med forslaget er især at imødekomme behov for, at erhvervsfremmesystemet i højere grad kan tilpasse sig udfordringerne på forskellige områder og på forskellige tidspunkter ved igangsættelse eller fremskyndelse af initiativer, fx hvor der er tale om særligt risikofyldte udviklingsprojekter eller hvor det skønnes påkrævet med en hurtig og smidig implementering af et konkret initiativ, fx som følge af finanslovsforlig.

Bestemmelsen vil især være relevant inden for lovens § 2, nr. 1, 8 og 9, vedrørende medfinansiering af særligt risikofyldte udviklingsprojekter, regionale og lokale erhvervsfremmende foranstaltninger samt midlertidige initiativer til fremme af den erhvervsmæssige udvikling i egne af landet, hvor dette er særligt påkrævet, samt med anvendelsen af finansielle instrumenter og økonomiske incitamenter inden for rammerne af § 3. Forslaget svarer til § 6, stk. 2, i lov nr. 221 af 27. marts 1996 om teknologisk service, hvorefter ministeren, ligesom Rådet for Teknologisk Service, har hjemmel til at iværksætte initiativer på lovens område.

§ 3 a, stk. 2, giver erhvervsministeren hjemmel til at henlægge administrationen af initiativer iværksat efter stk. 1, til Erhvervsfremme Styrelsen.

Bestemmelsen etablerer samtidig hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at Erhvervsfremme Styrelsens afgørelser efter stk. 1, kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

I henhold til lov om erhvervsfremme er afgørelser truffet af Bevillingsudvalget og Erhvervsudviklingsrådet endelige. Afgørelser truffet af Erhvervsfremme Styrelsen efter bemyndigelse fra Erhvervsudviklingsrådet eller Bevillingsudvalget kan i dag påklages til henholdsvis rådet eller udvalget.

Erhvervsudviklingsrådet og Bevillingsudvalget er nedsat med henblik på at varetage opgaver vedrørende erhvervsudviklingen generelt og bevillingssager indenfor lov om erhvervsfremme. Rekursbehandling i de to udvalgs regi vurderes som uegnet, både med hensyn til erhvervelse af faglig indsigt og som overordnet styringsinstrument. Samtidig ønskes de to udvalgs muligheder for at bevare fokuseringen på de primære opgaver opretholdt, hvorfor de to udvalg bør frigøres fra opgaver, der indebærer rekursbehandling.

Indførelse af bemyndigelsesbestemmelsen, der giver mulighed for en klageadgang til Erhvervsankenævnet og en mulighed for at fastsætte regler om, at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, følger denne udvikling og har samtidig til hensigt at harmonisere og præcisere klageadgangen i lov om erhvervsfremme.

Herved opnås en for borgeren mere betryggende, klar og sammenhængende klagebehandlingsprocedure, der er placeret i en uafhængig klageinstans, som er sammensat med henblik på at behandle klagesager.

For at sikre afgrænsningen af afgørelser, der kan påklages til Erhvervsankenævnet, foreslås det at lade Erhvervsankenævnet bedømme klager over forvaltningsprocessen og hjemmelsspørgsmål, hvorimod der ikke vil kunne klages over udmøntningen af den erhvervspolitiske prioritering.

§ 3 a, stk. 3, indeholder forslag om hjemmel for erhvervsministeren til at bemyndige Erhvervsfremme Styrelsen til at henlægge visse sagsforberedende administrative opgaver til anden offentlig myndighed eller privat institution. Bemyndigelsen kan gives, når Erhvervsfremme Styrelsens konkrete erfaringer eller særlige faglige forhold i forbindelse med de enkelte ordninger taler for henlæggelse. Afgørelseskompetencen bevares i styrelsens regi.

Som et led i den administrative praksis ved implementeringen af erhvervsfremmeordninger er der ud fra ønsket om større faglighed og effektivitet forsøgsvis gjort erfaringer med inddragelse af eksterne operatører i opgaveløsningen. Dette er sket fx i forbindelse med ordningerne Erhvervsforskere, Gratis Rådgivning samt i forbindelse med behandlingen af ansøgninger til EDI-projekter, hvor der efter en konkret vurdering i de enkelte tilfælde er udlagt sagsforberedende, administrative opgaver, og hvor afgørelseskompetencen har været bevaret i Erhvervsfremme Styrelsen.

Erfaringerne fra disse ordninger viser, at det er hensigtsmæssigt, og af faglige årsager nødvendigt, i et vist omfang at kunne delegerede sådanne sagsforberedende administrative opgaver til eksterne aktører.

Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at etablere hjemmel i loven til delegation af sagsforberedende administrative opgaver.

Erhvervsministeren får med forslaget hjemmel til at bemyndige Erhvervsfremme Styrelsen til at henlægge sagsforberedende administrative opgaver til anden offentlig myndighed eller privat institution. Bemyndigelsen foreslås givet, når Erhvervsfremme Styrelsens konkrete erfaringer eller særlige faglige forhold i forbindelse med de enkelte ordninger taler for henlæg-

gelse. Der tænkes udstedt en bekendtgørelse for hvert enkelt tilfælde af delegation efter bestemmelsen.

Til nr. 2

Med § 6, stk. 3, 3. pkt., foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, der giver mulighed for, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at klageadgangen henlægges til Erhvervsankenævnet eller afskæres.

Erhvervsfremme Styrelsens afgørelse, som træffes efter bemyndigelse fra Erhvervsudviklingsrådet til Erhvervsfremme Styrelsen, kan påklages til Erhvervsudviklingsrådet. Denne klageadgang foreslås i stedet efter ministerens bestemmelse henlagt til Erhvervsankenævnet eller afskåret.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 3 a, stk. 2.

Til nr. 3

Med § 9, stk. 2, 2. pkt., foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, der giver mulighed for, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at klageadgangen henlægges til Erhvervsankenævnet.

Erhvervsfremme Styrelsens afgørelse, som træffes efter bemyndigelse fra Bevillingsudvalget, kan påklages til Bevillingsudvalget. Denne klageadgang foreslås i stedet henlagt til Erhvervsankenævnet eller afskåret efter ministerens bestemmelse.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 3 a, stk. 2.

Til nr. 4

§ 10, stk. 2, foreslår, at laboratorier og virksomheder i udlandet kan akkrediteres ved særskilt kontrakt. DANAK er en indtægtsdækket del af Erhvervsfremme Styrelsen, der forestår akkrediteringen af virksomheder, herunder behandling og godkendelse af ansøgninger samt tilsyn med akkrediteringen i overensstemmelse med regelgrundlaget. Forslaget vil give mulighed for, at DANAK fremover har hjemmel til at imødekomme behov for akkreditering af danske og udenlandske virksomheder i udlandet. Ændringen vil også indebære en forbedret konkurrencesituation for DANAK over for andre landes akkrediteringsorganer, som opererer i og uden for Danmark. Bestemmelsen er samtidig omformuleret og præciseret, således at bestemmelsen anvender de samme begreber og aktører, som i dag anvendes i forbindelse med akkreditering.

Til nr. 5

I § 10, stk. 4, udgår henvisningerne til certificering m.v. Forslaget indebærer en præcisering. Certificering er et kontraktforhold mellem to private parter.

Adgangen til at tilbagekalde en certificering i den nuværende lovtekst er derfor ikke relevant.

Til nr. 6

I § 10, stk. 5 og to steder i § 10, stk. 7, udgår henvisninger, der vedrører beskikkelse som vejer og måler. Reglerne om vejere målere blev ophævet pr. 1. januar 1997

Til nr. 7

I § 12, stk. 2, foreslås myndighedsadgangen uden retskendelse til ejendomme m.v. afskaffet for så vidt angår akkrediteret teknisk prøvning, inspektion og certificering.

Akkreditering er en frivillig foranstaltning. Da bestemmelsen i § 10, stk. 4, giver adgang til at tilbagekalde en akkreditering, er der ikke behov for en myndighedsadgang uden retskendelse.

Henvisninger der vedrører akkrediteret teknisk prøvning, inspektion og certificering udgår dermed af bestemmelsen.

Til nr. 8

I § 13 a, stk. 1 og stk. 3, foreslås »Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken)« og »Hypotekbanken« ændret til »Finansstyrelsen«.

Til nr. 9

I § 13 c, foreslås en udvidelse af erhvervsministerens beføjelser til at udstede administrative forskrifter efter bestemmelsen til også at omfatte initiativer efter lovens §§ 2, 3, 3 a og 4, for initiativer, der ikke er omfattet af § 5, stk. 3, og for initiativer iværksat efter §§ 7, 9, 9 a og 9 b.

Lov om erhvervsfremme indeholder i sin nuværende form ikke hjemmel til at fastsætte administrative forskrifter for alle initiativer iværksat med hjemmel i loven. Det drejer sig konkret om initiativer iværksat efter bestemmelse i §§ 2, 3 og 4, for initiativer, der ikke er omfattet af § 5, stk. 3, og for initiativer iværksat efter §§ 7, 9, 9 a og 9 b. Der er behov for et formaliseret forvaltningsgrundlag, når der skal implementeres mere generelle erhvervsfremmeinitiativer, hvor der pålægges borgerne pligter eller rettigheder i forhold til det offentlige, eller hvor der sker en normering af retsstillingen mellem borgerne indbyrdes. Uden en kundgørelse af retningslinier og kriterier for de enkelte initiativer i bekendtgørelsesform er retningslinier og kriterier for de enkelte ordninger ikke bindende i forhold til borgerne.

Den hidtidige administrative praksis ved information om erhvervsfremmeinitiativer har været alternative

informationstiltag, bl.a. i form af brochurer, vejledninger m.v.

Denne praksis lever ikke op til Justitsministeriets vejledning om udarbejdelse af administrative forskrifter, der henstiller anvendelse af bekendtgørelsesformen, hvis reglerne skal normere retsstillingen mellem borgere indbyrdes eller pålægge borgere pligter eller rettigheder over for det offentlige.

Manglen på administrative forskrifter viser sig også i de tilfælde, hvor styrelsens afgørelse indeholder et afslag. Forvaltningslovens regler forudsætter således, at der ved afslag henvises til de regler, en afgørelse er truffet efter.

Det er med forslaget hensigten at lette udmøntningen af generelle erhvervsfremmeforanstaltninger for at opnå en nem, administrativ indgang til de tilbud, der opstilles, og at sikre klare retningslinier for tilsyn og kontrol i forbindelse hermed.

Erhvervsministeren foreslås på den baggrund tildelt hjemmel til at udstede administrative forskrifter, der indeholder retningslinier og kriterier vedrørende administrationen af ordninger, der etableres efter §§ 2, 3, 3 a og 4, for initiativer, der ikke er omfattet af § 5, stk. 3, og for initiativer iværksat efter §§ 7, 9, 9 a og 9 b.

Til nr. 10

Efter § 13 c, indsættes § 13 d, der giver erhvervsministeren adgang til at fastsætte regler om gennemførelse af Fællesskabets bestemmelser om informationsprocedurer.

I 1983 vedtog Rådet direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter. Direktivet blev efter flere ændringer kodificeret Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998, som senere er blevet ændret ved Rådets direktiv 98/48/EF.

Direktivet forpligter nationale myndigheder til at notificere udkast til tekniske forskrifter, inden disse sættes i kraft. I Danmark er direktivet hidtil blevet gennemført ved cirkulære nr. 86 af 16. juni 1995, da det er myndighederne, der er forpligtede til at informere Kommissionen om udkast til tekniske forskrifter.

Domstolen har midlertidigt fastslået, at den enkelte borger kan påberåbe sig direktivet ved national ret. For at klargøre dette bør gennemførelsen af direktivet for fremtiden ske i form af en bekendtgørelse i stedet for et cirkulære. Der er ikke i den eksisterende lov hjemmel til at udstede sådanne bekendtgørelser. Ændringen indebærer, at der fremover i bekendtgørelsesform kan fastsættes regler, der sikrer Danmarks opfyldelse af direktivet.

Til nr. 11

§ 14, stk. 1, nr. 3, ophæves da § 13 c, stk. 2, der bliver § 13 c, stk. 1, ændres til en bestemmelse, der hjemler udstedelse af forskrifter om afgivelse af oplysninger m.v. Muligheden for at sanktionere fremtidig overtrædelse af § 13 c, stk. 1, skal derfor hjemles i § 14, stk. 2, og ikke som hidtil efter bestemmelsen i § 14, stk. 1, nr. 3.

Efter § 14, stk. 2, kan der i forskrifter, der udfærdiges i henhold til loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Til § 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Til § 3

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Til lovforslag nr. L 38. Skriftlig fremsættelse (13. oktober 1999)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfremme. (Ministerens iværksættelse af nye initiativer og programmer, henlæggelse af sagsforberedende administrative opgaver til eksterne aktører og bemyndigelse til at henlægge klageadgang til Erhvervsankenævnet).

(Lovforslag nr. L 38).

Ændringen af lov om erhvervsfremme skal gennemføre et bedre og mere klart forvaltningsgrundlag for administration efter loven.

Erfaringerne med administrationen af lov om erhvervsfremme har vist, at loven i sin nuværende udformning har været uklar eller utilstrækkelig i forhold til iværksættelse og implementering af erhvervsfremmeinitiativer og i forhold til administrationen af initiativerne. Dette kan give anledning til forvaltningsmæssige problemer, hvorfor det er nødvendigt med en række opstramminger og præciseringer af loven.

De væsentligste ændringer i lovforslaget er følgende 4 punkter:

For det første får erhvervsministeren adgang til at iværksætte initiativer med hjemmel i lov om erhvervsfremme. I mangel af denne adgang, har det i en række tilfælde, ikke været muligt at lægge forvaltningen af ministerens erhvervsfremmeinitiativer i faste rammer, da aktstykker og Finansloven ikke har været velegnede som grundlag for administration af disse. Forslaget svarer til § 6, stk. 2, i lov nr. 221 af 27. marts 1996 om teknologisk service.

For det andet indeholder lovforslaget en harmonisering og forenkling af klagemulighederne i loven.

De gældende klageprocedurer er ikke fuldt i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper. Erhvervsministeren bemyndiges til

at fastsætte regler om at klageadgangen, hvor det er hensigtsmæssigt, henlægges til Erhvervsankenævnet, eller til at afskære anke.

For det tredje indeholder lovforslaget en mulighed for, at erhvervsministeren kan bemyndige Erhvervsfremme Styrelsen til at henlægge visse sagsforberedende administrative opgaver til eksterne aktører i konkrete erhvervsfremmeordninger. Som et led i den administrative praksis, er der ud fra ønsket om større faglighed og effektivitet forsøgsvis gjort erfaringer med inddragelse af eksterne operatører i opgaveløsningen. Erfaringerne fra disse ordninger viser, at det er hensigtsmæssigt, og af faglige årsager nødvendigt, i et vist omfang at kunne delegerede sådanne sagsforberedende administrative opgaver til eksterne aktører.

Henlæggelse vil derfor ske, når Erhvervsfremme Styrelsens konkrete erfaringer eller særlige faglige forhold i forbindelse med de enkelte ordninger taler herfor.

For det fjerde indeholder lovforslaget hjemmel til at udstede bekendtgørelser med retningslinier og kriterier for udmøntning af erhvervsfremmeinitiativer. Hidtidig praksis er ikke i overensstemmelse med Justitsministeriets vejledning om administrative forskrifter. Med forslaget vil implementeringen af initiativerne blive lettet og forvaltningen heraf kan lægges i faste rammer, når der kan udstedes bekendtgørelser med kriterier og retningslinier for de pågældende initiativer.

Lovforslaget indeholder således ændringer af loven, der har til formål at tilvejebringe et bedre forvaltningsgrundlag for erhvervsfremmeinitiativerne.

Med disse bemærkninger, og idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.